

บทที่ 2

ทฤษฎีแนวความคิดและทบทวนวรรณกรรม

แนวความคิด

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาระเบียบปฏิบัติ เงินลงทุนเริ่มแรก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และคำนวณหาจุดคุ้มทุนของธุรกิจ โรงชำแหละสุกร ในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ถูกต้องตามข้อกำหนด ของกรมปศุสัตว์ ดังนั้นแนวความคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีต้นทุนการลงทุนเพื่อทราบถึงมูลค่าการลงทุนเริ่มแรกและนำมาคำนวณค่าเสื่อมราคา และ วิธีการแยกประเภทต้นทุนการผลิตที่เหมาะสมกับการนำมาคำนวณหาจุดคุ้มทุนของโรงชำแหละสุกรมาตรฐานครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การแยกประเภทต้นทุน

1. การจำแนกต้นทุนตามลักษณะการดำเนินงาน โดยทั่วไปอาจแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือต้นทุนการผลิต (Manufacturing Cost) และต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต (Nonmanufacturing Cost)(ดวงมณี โกมารทัต,2546:33-35)

ต้นทุนการผลิต หมายถึง ต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นเพื่อแปรสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าและต้นทุนการผลิตที่คิดเข้าไปในตัวสินค้าประเภทต่างๆ ก็คือต้นทุนผลิตภัณฑ์ ปกติต้นทุนการผลิตจะเกิดขึ้นในธุรกิจผลิตสินค้าเท่านั้น ในกรณีที่เป็น โรงงานขนาดใหญ่ก็จะมีทั้งแผนกผลิตและแผนกบริการ ในที่นี้แผนกผลิต (Production Department) หมายถึงแผนกที่ทำการแปรสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าโดยตรง เช่นแผนกตัด แผนกขึ้นรูป แผนกประกอบ แผนกตกแต่ง ฯลฯ ส่วนแผนกบริการ (Service Department) หมายถึงแผนกที่ไม่ได้ผลิตสินค้าโดยตรงแต่ให้บริการให้แก่แผนกอื่นๆ ทั้งที่เป็นแผนกผลิตและแผนกบริการด้วยกัน เช่นแผนกจัดซื้อ แผนกคลังพัสดุ แผนกบุคลากร แผนกวิศวกรรมการผลิต แผนกบริหาร โรงงาน ฯลฯ ด้วยเหตุที่แผนกบริการไม่ได้ทำการผลิตโดยตรง จึงมีการปันส่วน (Allocation) ต้นทุนของแผนกบริการเข้าแผนกผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนทั้งหมดของแผนกผลิตเข้าเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ในเวลาต่อมา

ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต หมายถึง ต้นทุนอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า การจำแนกต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตจะพิจารณาตามหน้าที่ (Function) หรือลักษณะการปฏิบัติงานเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. ต้นทุนในการจัดหาสินค้าหรือการจัดซื้อ (Merchandise Cost) หมายถึง ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินค้ามาขายต่อ ซึ่งประกอบด้วยค่าซื้อของสินค้ารวมกับค่าขนส่งขาเข้า และหักด้วยเงินลดจ่าย(ถ้ามี) ปกติจะพบรายการนี้อยู่ในธุรกิจซื้อมาขายไป ซึ่งอาจเป็นธุรกิจขายปลีกหรือธุรกิจขายส่ง

2. ต้นทุนทางการตลาด (Marketing Cost) หมายถึง ต้นทุนเกิดขึ้นตั้งแต่การแนะนำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาด การส่งเสริมการขาย จนสามารถขายได้และจัดส่งถึงมือลูกค้าในที่สุด

3. ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร (Administration Cost or Expense) หมายถึง ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการบริหาร โดยรวมเช่นเงินเดือนฝ่ายบริหาร ค่าใช้จ่ายแผนกบัญชี ค่าใช้จ่ายแผนกกฎหมาย ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคส่วนกลาง ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ

4. ต้นทุนทางการเงิน (Financing Cost) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นเนื่องจากการที่กิจการต้องจัดหาเงินทุนมาดำเนินงานได้แก่ค่าดอกเบี้ยจ่าย ค่าธรรมเนียมธนาคาร และค่าใช้จ่ายทางการเงินอื่นๆ

5. ต้นทุนในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Research and Development Cost) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อวิจัยหาสินค้าใหม่หรือพัฒนาสินค้าที่มีอยู่เดิมให้มีรูปแบบทันสมัยและมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของตลาด เช่นต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการทดลอง เงินเดือนนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ

2. การจำแนกต้นทุนตามปริมาณกิจกรรม คือการวิเคราะห์ตามพฤติกรรมต้นทุน (Cost Behavior Analysis) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณกิจกรรม ซึ่งปริมาณกิจกรรมอาจแสดงอยู่ในรูปต่างๆเช่นหน่วยของสินค้าที่ผลิตหรือขาย ชั่วโมงแรงงาน ชั่วโมงเครื่องจักร ชั่วโมงให้บริการ จำนวนระยะทาง เช่นกิจการเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณการผลิต ต้นทุนมีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะอย่างไร ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วสามารถจำแนกตามลักษณะการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนได้ 4 ประเภท คือ (ควงมณี โกมารทัต,2546:38-45)

1. ต้นทุนผันแปรหรือต้นทุนแปรได้ (Variable Cost) คือต้นทุนซึ่งมีจำนวนรวมเปลี่ยนแปลงขึ้นลงเป็นอัตราส่วนโดยตรงกับปริมาณกิจกรรม จึงมีผลทำให้

1.1 ต้นทุนผันแปรต่อหน่วยคงที่ไม่ว่าปริมาณของกิจกรรมจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง

1.2 ติดตามได้ง่ายว่าเป็นต้นทุนของแผนกใด

1.3 สามารถคำนวณต้นทุนเข้าในหน่วยกิดต้นทุนได้โดยง่ายตัวอย่างเช่นวัตถุดิบทางตรงที่เบิกใช้ในการผลิต ค่าแรงทางตรงที่กิจการจ่ายให้คนงานตามจำนวนหน่วยที่ผลิตได้

2. ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) คือต้นทุนที่ต้นทุนรวมจะไม่เปลี่ยนแปลงภายในช่วงเวลาที่พิจารณาแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณกิจกรรมไปในทางที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจึงมีผลทำให้

2.1 มูลค่าต้นทุนคงที่โดยรวมจะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงที่พิจารณา ทั้งนี้ไม่ว่าปริมาณกิจกรรมในช่วงนี้จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลง

2.2 ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยเปลี่ยนแปลงตามปริมาณกิจกรรม กล่าวคือต้นทุนคงที่ต่อหน่วยจะลดลงเมื่อปริมาณกิจกรรมสูงขึ้นและต้นทุนคงที่ต่อหน่วยสูงขึ้นเมื่อปริมาณกิจกรรมลดลง

2.3 ต้นทุนคงที่ไม่ได้คงที่ตลอดไปเพราะในระยะยาวต้นทุนทุกประเภทจะเปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และระบบการผลิต

การควบคุมและตัดสินใจเกี่ยวกับต้นทุนคงที่มักขึ้นกับฝ่ายบริหารระดับสูงเช่นการลงทุนซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์หรือขยายโรงงาน อาคารใช้งานควรเป็นเท่าใด และเลือกวิธีคิดค่าเสื่อมอย่างไร ตัวอย่างเช่นเงินเดือนผู้จัดการโรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าโรงงาน ค่าเช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวร ค่าภาษีทรัพย์สินในโรงงาน ฯลฯ

3. ต้นทุนกึ่งผันแปร (Semivariable Cost) หรือต้นทุนผสม คือต้นทุนที่มีลักษณะผสมทั้งที่เป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร กล่าวคือจำนวนรวมของต้นทุนจะเปลี่ยนแปลงตามปริมาณกิจกรรมแต่ไม่ได้แปรไปในอัตราส่วนโดยตรงกับปริมาณกิจกรรมเช่นค่าสาธารณูปโภค ค่าซ่อมบำรุง ค่าตรวจสอบคุณภาพสินค้า ฯลฯ

4. ต้นทุนกึ่งคงที่ (Semifixed Cost) หรือต้นทุนตามขั้นกิจกรรมหมายถึงต้นทุนซึ่งคงที่ในช่วงกิจกรรมหนึ่งๆเมื่อช่วงกิจกรรมเปลี่ยนแปลงไปอีกระดับหนึ่ง ต้นทุนก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย และจะคงที่เท่าเดิมตลอดช่วงกิจกรรมอันใหม่ เช่นกิจการว่าจ้างผู้คุมงาน 1 คนต่อคนงาน 20 คน และคนงาน 20 คนผลิตสินค้าได้ 2,000 หน่วย ถ้าเพิ่มปริมาณการผลิตอีก 2,000 หน่วยก็ต้องจ้างคนงานเพิ่มอีก 20 คนและผู้คุมงานเพิ่มอีก 1 คน

การคำนวณค่าเสื่อมราคา (รองศาสตราจารย์ชารี หิรัญรัมย์และคณะ,2547:214-226)

ในการเริ่มลงทุนในสินทรัพย์ของกิจการ ไม่ว่าจะ เป็น อาคาร เครื่องจักรและอุปกรณ์ เนื่องจากมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน ในการบันทึกบัญชี จะไม่บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดค่า ในทันทีแต่จะทยอยเป็นส่วนเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละรอบบัญชีโดยคำนึงถึงอายุการใช้งานของ สินทรัพย์นั้นๆเป็นหลัก เพื่อให้เหมาะสม

มูลค่าของการลงทุนอาคารที่นำมาคำนวณค่าเสื่อมราคานั้นได้แก่ราคาซื้อหรือก่อสร้าง รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่ต้องจ่ายเพื่อให้สามารถเริ่มใช้อาคารได้ รวมถึงค่าสถาปนิก ค่า ก่อสร้าง ค่าวัสดุ ค่าวิศวกร ส่วนมูลค่าของเครื่องจักรและอุปกรณ์ ที่จะนำมาคำนวณค่าเสื่อมราคา นั้นได้แก่ราคาซื้อ ค่าขนส่ง ค่าติดตั้ง และค่าใช้จ่ายอื่นที่ทำให้สามารถเริ่มใช้งานเครื่องจักรและ อุปกรณ์ได้ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเริ่มทดลองเดินเครื่อง และวิทยากรอบรมพนักงานในกรณีที่ เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ต้องใช้วิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทาง

การคำนวณค่าเสื่อมราคาสามารถทำได้หลายวิธี วิธีที่นิยมใช้มีดังนี้

1. วิธีเส้นตรง วิธีนี้มีข้อสมมุติฐานว่า อาคารและอุปกรณ์ได้ถูกใช้งานอย่างสม่ำเสมอตลอดช่วง อายุการใช้งานของสินทรัพย์ และสินทรัพย์มีการเสื่อมสภาพเท่าๆกันในช่วงระยะเวลา
2. วิธีจำนวนผลผลิต วิธีนี้มีแนวคิดที่ว่า หากอาคาร เครื่องจักรและอุปกรณ์ถูกใช้งานมากย่อมมีค่า เสื่อมสึกหรอเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน ในการคำนวณค่าเสื่อมราคากิจการต้องประมาณการ จำนวนหน่วยของผลผลิตที่สินทรัพย์สามารถผลิตได้ตลอดช่วงอายุการใช้งาน และจำนวนหน่วย ของผลผลิตที่ผลิตได้จริงในแต่ละปี
3. วิธียอดลดลง วิธีนี้เหมาะกับกิจการที่มีลักษณะการใช้อาคารหรือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีการ ใช้งานมากในปีแรกๆและใช้น้อยในปีหลังๆ เพราะการคำนวณค่าเสื่อมราคาจะให้ค่าเสื่อม ราคาสูงในปีแรกๆ

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

จุดคุ้มทุน หมายถึง จุดที่ปริมาณสินค้าหรือบริการที่ธุรกิจจำหน่ายออกไปแล้ว มีผลทำให้รายได้เท่ากับต้นทุนของสินค้าหรือบริการบวกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นที่จ่ายออกไป ภายในรอบระยะเวลาหนึ่ง กล่าวคือ รายได้เท่ากับต้นทุนรวม ณ จุดนี้ธุรกิจไม่มีกำไรและไม่ขาดทุนจากการดำเนินงานใดๆ ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้ (เพชร ชุมทรัพย์, 2541:68-69)

วิธีการใช้สมการ (The Equation Approach) เป็นการใช้สมการขั้นพื้นฐานของการคำนวณต้นทุนมาทำการประยุกต์ คือ

ยอดขาย = ต้นทุนผันแปร + ต้นทุนคงที่ + กำไรสุทธิ หรือ

$$S = TVC + TFC + NI$$

ดังนั้น ณ จุดคุ้มทุนคือจุดที่ (ปริมาณขายหรือรายได้) ธุรกิจไม่มีกำไรและไม่ขาดทุน ดังนั้น

$$S = TVC + TFC + O(NI)$$

ถ้ากำหนดให้ Q แทนจำนวนหน่วยที่ผลิตหรือขาย จะได้สมการเส้นตรงอีกลักษณะคือ

$$P(Q) = VC(Q) + TFC$$

ดังนั้น ถ้าคำนวณหาจุดคุ้มทุนเป็นปริมาณขาย ก็คือหาค่า Q

ถ้าคำนวณหาจุดคุ้มทุนเป็นยอดขาย ณ จุดคุ้มทุน ก็คือหาค่า P(Q)

วิธีกำไรผันแปรขั้นต้น (The Contribution Margin Approach) เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากดังต่อไปนี้

$$1) \text{BEP}_{(Q)} = \frac{TFC}{UCM}$$

โดย $\text{BEP}_{(Q)}$ = ปริมาณ ณ จุดคุ้มทุน(หน่วย)

TFC = ต้นทุนคงที่รวม

UCM = กำไรผันแปรขั้นต้นต่อหน่วย = P - VC

VC = ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย

$$2) \text{BEP}_{(Sales)} = P \times \text{BEP}_{(Q)} \dots\dots\dots (\text{หน่วยเงิน})$$

โดย $\text{BEP}_{(Sales)}$ = ยอดขาย ณ จุดคุ้มทุน(บาท)

P = ราคาขายต่อหน่วย

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

นิจวุฒิ ไชยประสิทธิ์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนของฟาร์มเลี้ยงสุกรขุนขนาดเล็กในจังหวัดลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อประเมินถึงความเป็นไปได้ โดยการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนและความเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร และเพื่อวิเคราะห์ความไหวตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการเมื่อต้นทุนหรือผลตอบแทนของโครงการเปลี่ยนแปลงไป โดยในการศึกษาจะใช้การวิเคราะห์ทางการเงินโดยการหามูลค่าของโครงการโดยใช้ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนการลงทุนภายในโครงการ (IRR) อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) เป็นตัววัด ในการศึกษาได้ทำการรวบรวมและเก็บข้อมูลจากฟาร์มสุกรขนาดเล็กในจังหวัดลำพูน จำนวน 5 ฟาร์ม ซึ่งในแต่ละฟาร์มจะมีจำนวนแม่พันธุ์ 100 ถึง 500 ตัว โดยตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จำนวน 4 ฟาร์ม และอำเภอบ้านธิ จำนวน 1 ฟาร์ม ระยะเวลาของโครงการกำหนด 10 ปี

จากผลการศึกษาโดยอาศัยการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการลงทุนในฟาร์มเลี้ยงสุกรขุนขนาดเล็กในจังหวัดลำพูน พบว่ามีความคุ้มค่าเพราะโครงการนี้ให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ที่อัตราคิดลด (Discount rate) เท่ากับ ร้อยละ 12 เท่ากับ 5,138,000 บาท อัตราผลตอบแทนการลงทุนภายในโครงการ (IRR) ของโครงการมีค่าเท่ากับ ร้อยละ 18.05 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) ที่ใช้อัตราคิดลด (Discount rate) เท่ากับ ร้อยละ 12 จะมีค่าเท่ากับ 1.033

ปริศนา จิตต์ปรารพ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการเลี้ยงแพะนมในฟาร์มขนาดใหญ่ : กรณีศึกษา บริษัท สยามแผ่นดินทอง จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุน และผลตอบแทนจากการเลี้ยงแพะนม ในฟาร์มขนาดใหญ่ โดยทำการศึกษาจากโครงการเลี้ยงแพะขนาด 60 แม่พันธุ์ มีระยะเวลาดำเนินโครงการ 5 ปี มีแพะรวมทั้งหมด 183 ตัว โดยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากตัวเลขปริมาณการผลิต ต้นทุน และรายได้จากบริษัท สยามแผ่นดินทอง จำกัด ซึ่งเป็นฟาร์มเลี้ยงแพะขนาดใหญ่ ในจังหวัดเชียงใหม่ และสัมภาษณ์เจ้าของกิจการและพนักงานบัญชีของบริษัท สยามแผ่นดินทอง จำกัด

การวิเคราะห์โครงการในด้านของการวิเคราะห์ต้นทุน จะพิจารณาตามประเภทของต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่างประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทั้งโครงการเท่ากับ 1,359,123 บาท และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่ากับ 2,275,198.26 บาท และวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงแพะนมในโครงการ ในรูปแบบการวิเคราะห์หั่งบกำไรขาดทุน และผลตอบแทนจากเงินลงทุน

ผลจากการศึกษาพบว่าการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน มีความเป็นไปได้ในการลงทุนเนื่องจากมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ที่อัตราคิดลด (Discount rate) เท่ากับร้อยละ 12 เท่ากับ

192,608.52 บาท และมีอัตราผลตอบแทนการลงทุนภายในโครงการ (IRR) เท่ากับ ร้อยละ 15.33 สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในระยะยาวที่กำหนดคือ ร้อยละ 12

เจษฎา เจริญกิติศัพท์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุน ในการประกอบการผลิตผักผลไม้กระป๋อง 31 ชนิด ของบริษัทอาหารภาคเหนือ จำกัด เพื่อทราบถึงปริมาณการผลิตที่เหมาะสม และเพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และวางแผนทางการเงิน โดยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ของธุรกิจที่เป็นกรณีศึกษาในช่วงปี พ.ศ.2541 ถึง 2543 ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะนำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณหาค่าของตัวแปรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสูตร ที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า จุดคุ้มทุนของการผลิตทั้ง 31 ชนิด มีเพียง 18 ชนิด เท่านั้นที่แสดงจุดคุ้มทุนทั้ง 3 ปีได้ บางชนิดหาจุดคุ้มทุนได้เพียงบางปี บางชนิดไม่สามารถหาจุดคุ้มทุนได้เลย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเปรียบเทียบผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ธุรกิจผลิตขายพบว่า ในปี พ.ศ.2541 ธุรกิจสามารถผลิตผักและผลไม้กระป๋องที่ให้ผลตอบแทนดีมากที่สุดนั้นคือระดับผลตอบแทน เกินกว่าร้อยละ 4 มีจำนวน 9 ชนิด และให้ผลตอบแทนในระดับปานกลาง คือระดับผลตอบแทน ตั้งแต่ร้อยละ 2.01 ถึงร้อยละ 4 มีจำนวน 3 ชนิด และทั้งหมดที่เหลือให้ผลตอบแทนน้อย คือระดับผลตอบแทนต่ำกว่าร้อยละ 2 ในปี พ.ศ. 2542 ผลิตภัณฑ์ที่ให้ผลตอบแทนดีมากที่สุดมี 7 ชนิดคือปานกลาง มี 4 ชนิด และที่เหลือทั้งหมดให้ผลตอบแทนน้อย และในปี พ.ศ. 2543 ผลิตภัณฑ์ที่ให้ผลตอบแทนดีมากที่สุดมี 6 ชนิด คือปานกลางมี 3 ชนิด และทั้งหมดที่เหลือให้ผลตอบแทนน้อย